

Langar roðir av køkum eftir øll bordinum

Fáa betri umstøður

Seinni í mánaðinum flytir P/F Frants Restorff í nýtt hús uppi á Hálsl. Alt flytir niðan, uttan sjálvandi handilin.

Tá verða arbeiðsumstøðurnar nógv betri, og hetta gleða tey flestu seg til. Hjá Frants er ógvuliga óarbeiðsligt, krókar og trappur her og har. Tað er heldur einki at siga til, tí tann elsti parturin av bygninginum er frá 1906, og síðan er umbyggt og lagt aftrat fleiri ferðir.

Í tí nýggja húsinum verður alt í einari hædd. Tað verður ikki nøkur verksmíðja, sigur Heini Restorff. Landið er ov lítið til, at tilber at gera breiðvekrsmíðju í føroyum. Men tað verður meira arbeiðsligt. Og umstøðurnar annars verða nógv betri, m.a. fáa tey matstovu, fleiri skiftirúm o.a.

Tey meira tilkomnu eru ikki heilt líka fegin um at flyta sum tey yngru. Nú hava tey arbeitt so nógv ár í miðbýnum. Tað er ein serligur hugni í tí gamla bygninginum. Samanhaldið, verður tað líka gott?

Heini Restorff heldur, at trivnaðurin liggur meira í fólkinum. Av tí at fólkin verða tey somu, skuldi tað ikki ávirkað trivnaðin.

Gott stað at vera

Fleiri bakarar eins og onnur starvsfólk hava verið hjá Frants í meira enn ein mansaldur. Miðalstarvstíðin er 11-12 ár, og tað er óvanliga høgt í mun til nógv onnur arbeiðspláss.

Ein orsök, heldur Heini Restorff, er, at tað ikki finnst so nógv onnur arbeiðspláss av hesum slagnum. Í hvussu er hava bakarar og kondittarar ikki nógv aðrastaðni at arbeiða. Tað eru heldur eingi útbugvið fólk til at taka í landinum til hetta arbeiðið. Tí er neyðugt at leita uttanlands eftir avloysarum, men tað gevur ikki altíð líka gott úrslit, sigur Heini.

— Hvi er tað so gott at arbeiða hjá Frants?

— Her er gott fólk. Sambandið er gott millum leiðslu og starvsfólk. Arbeiðsferðin hóskandi — tað eru nøkur svar, ið fáast.

randi

Eigil Joensen vendir ros-inudeigginum í luftini. Hetta arbeiðið hevur hann havt í 46 ár

bakari, men valdi kortini at royna arbeiðið í triggjar mánaðar fyrst. Og tá henni dámdi bæði fólkið og arbeiðið, so avgjörði hon at fara í læru. Sjálvt um tað er nógv tungt at lyfta, og heitt kann vera inni.

Starvsfólkini eru summi eisini saman eftir arbeiðs-

tíð. Hvørt mánakvöld eru tey úti á Argjum og spæla fótbólt. Tey somu eru ikki við hvørja ferð, men so nógv eru tey altíð, at tey fáa spælt ein dyst.

Í kondittaralæru

Á ovastu hædd hittu vit bakaran Karl Vilhelm

Fossá og Charlotte Ann Jensen. Hetta var seinast í januar. 1. februar skuldi hon byrja í kondittaralæru, og tí flyta longur niður í húsinum.

Har uppi gjørdur tey formakakur, smákakur o.a. Umframt tey bæði plagdi ein pakkari at vera á deildini.

Charlotte Ann hevur arbeitt í eitt ár hjá Frants.

— Mær dámar væl at baka, sigur hon. Kortini hevur hon valt kondittaralæruna fram um bakarlæruna, tí tað er tyngri arbeiði at vera bakari.

— Tað er ov tungt fyri konufólk, er Karl Vilhelm Fossá samdur við henni í.